

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 4T/57/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117010647
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Frátrik
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3117010647.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Michalom Frátrikom, v trestnej veci obžalovaného O. G., na hlavnom pojednávaní konanom 12. júna 2018 v Trenčíne, takto

rozhodol:

Obžalovaný O. G., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom L., prechodne bytom X. Z., C. nad A., resp. O. XXX/XXX, A. N., adresa na doručovanie: O. úrad W. nad S.,

je vinný, že

1. obžalovaný O. G. dňa XX.XX.XXXX v čase asi okolo 17:00 hodiny počas toho, ako sa F. F. (t.č. už právoplatne odsúdený) rozprával s poškodeným A. N. v jeho byte na adrese W. nad S., P. XXX/XX, vošiel bez dovolenia a bez použitia násillia do bytu a keď ho poškodený žiadal, aby z bytu odišiel, obžalovaný O. G. ho fyzicky napadol takým spôsobom, že ho začal udierať pästami do oblasti tváre a hrudníka, pričom k fyzickému napádaniu sa pridala aj F. F. (t.č. už právoplatne odsúdený) a spoločne udierali poškodeného prevažne do oblasti tváre a hrudníka, následne potom čo prestali poškodeného udierať, tento odišiel do kúpeľne, tak F. F. (t.č. už právoplatne odsúdený) zobral poškodenému zo stolíka v obývacej miestnosti mobilný telefón značky Siemens zakúpený približne v roku 2009 za sumu asi 15,- € a čiemu koženú peňaženku zakúpenú v roku 2014 za sumu asi 10,- €, v ktorej sa nachádzal občiansky preukaz poškodeného číslo EB 475 178, kartička poisťovne od poisťovne W., bankomatová karta A. banky, preukaz ZTP a finančná hotovosť vo výške 35,- € a zároveň obžalovaný O. G. vzal pri odchode aj kľúče od bytu poškodeného, čím poškodenému A. N., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom W. nad S., P. XXX/XX spôsobili zlomeninu 5 a 6 rebra vľavo s posunmi a pomliaždenie oblasti oka vľavo, v dôsledku čoho bol obmedzený v pohyblivosti pre zlomeniny rebier tri týždne a liečba trvala od 06.01.2017 do 10.02.2017, pričom zranenie nezanechá trvalé následky,

2. dňa 06.01.2017 v presne nezistenom čase od 12:50 hodiny do 14:05 hodiny počas neprítomnosti poškodeného A. N. v jeho byte na adrese W. nad S., P. XXX/XX si odomkli odcudzenými kľúčmi zo dňa 05.01.2017 a vošli do bytu poškodeného, z ktorého následne odcudzili 2 televízory značky LG (z toho jeden nefunkčný), z kuchyne 5 ks 0,5 litrových fliaš olivového oleja v hodnote 12,50 € a 1 ks parfém neznámej značky v hodnote 80,- € a zlomili dioptrické okuliare v hodnote 5,50 €, čím svojím konaním spôsobili poškodenému A. N., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom W. nad S., P. XXX/XX podľa odborného vyjadrenia celkovú škodu vo výške 213,- €,

teda

v bode 1. spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku a súčasne neoprávnene vnikol do obydllia iného a neoprávnene tam zotrval,

v bode 2. spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlia iného a neoprávnene tam zotrval a čin spáchal prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu,

čím spáchal

v bode 1. prečin ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek I písmeno e) Trestného zákona,

v bode I. a 2. pokračovací prečin porušovania domovej slobody sčasti v bode 1. samostatným konaním podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona a sčasti v bode 2. v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 194 odsek 2, § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek I Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona s prihľadnutím na § 36 písmeno 1), § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného Zákona a za použitia § 38 odsek 4 Trestného zákona a na súhrnný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 1. odsek 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek I, odsek 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu po dobu 6 (šesť) rokov.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušuje právoplatný výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 14. marca 2017 sp. zn. OT/15/2017, kde bol obžalovanému podľa § 212 odsek 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody na 6 (šesť) mesiacov s jeho podmieneným odkladom výkonu trestu podľa § 49 odsek 1 písm. a) a § 50 odsek 1 Trestného zákona na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov, ako aj právoplatný výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Trenčín zo dňa 10. októbra 2017 sp. zn. OT/136/2017, kde bol obžalovanému podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona uložený ďalší trest odňatia slobody na 3 (tri) mesiace nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, a súčasne súd zrušuje aj všetky rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín podal na Okresnom súde Trenčín dňa 27.04.2017 na obžalovaného a F. F. nar. XX.XX.XXXX obžalobu na tom skutkovom základe, ako je tento uvedený vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný a F. F. boli zo skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku uznaný za vinných trestným rozkazom sp. zn. 4T/57/2017 zo dňa 29.05.2017, pričom boli odsúdení na tam uvedené tresty.

Proti vydanému trestnému rozkazu prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín podal odpor, a to vo vzťahu k obžalovanému. Odpor podal i poškodený. Vzhľadom na uvedené trestný rozkaz sp. zn. 4T/57/2017 zo dňa 29.05.2017 nadobudol právoplatnosť len čo do výroku o vine a treste vo vzťahu k F. F., pričom uznesením vyhláseným na hlavnom pojednávaní dňa 12.06.2018 bol zároveň poškodený v súlade s § 355 ods. 2 Tr. por. s jeho nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces. Predmetom konania teda zostalo rozhodnúť o podanej obžalobe vo vzťahu k obžalovanému.

Na deň 12.06.2018 súd vytýčil termín hlavného pojednávania, na ktoré predvolal obžalovaného, ktorý sa však predmetného hlavného pojednávania bez ospravedlnenia nezúčastnil. Za splnenia podmienok podľa § 252 ods. 2 Tr. por. (obžaloba bola doručená obžalovanému do vlastných rúk dňa 20.07.2017 /doručenka č.l. 62 rub/, predvolanie na hlavné pojednávanie bolo doručené obžalovanému do vlastných rúk dňa 23.04.2018 /doručenka č.l. 92 rub/, obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, pred orgánom činným v trestnom konaní a boli dodržané ustanovenia o vyšetrovaní, obžalovaný bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrovania, obžalovaný bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený /predvolanie na hlavné pojednávanie č.l. 93/) súd rozhodol o tom, že hlavné pojednávanie vykoná v neprítomnosti obžalovaného.

Na hlavnom pojednávaní súd na návrh prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín vykonal dokazovanie čítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania (v súlade s § 258 ods. 4 Tr. por.) č.l. 11 spisu a oboznámením listinných dôkazov, konkrétne odpisu z registra trestov obžalovaného č.l. 37 a 96 spisu, správ o povesti obžalovaného č.l. 39-43 spisu a trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. OT/136/2017 zo dňa 10.10.2017 č.l. 70 spisu.

Obžalovaný podľa jeho výpovede zo dňa 01.02.2017 ku skutku, ktorý mu bol obžalobou kladený za vinu uviedol, že začiatkom mesiaca január 2017 bol na byte jeho kamaráta F. F. z W. nad S., pričom ako sa rozprávali, F. hovoril niečo o tom, že robí ručiteľa nejakému jeho známemu z W. nad S., kde spomínal aj jeho meno, ktoré si nepamätal, s tým, že tento neplatí pôžičku. Pri tom sa F. tak rozčúľil, že sa to rozhodol hneď riešiť a tak sa ho opýtal, či ide s ním k dotýčnemu si to vyzobrať. F. taktiež vravel, že ho zoberie do banky, aby to dal do poriadku. Tak išli k jeho známemu, ktorému on robil ručiteľa. Spoločne prišli k bytovému domu nachádzajúcemu sa oproti hotelu H., kde mal podľa vyjadrenia F. tento bývať. Následne spoločne vošli do vchodu, kde sa mu zdá, že dvere boli otvorené, prešli na prvé poschodie ku jedným vchodovým dverám na ktoré F. zaklopal. Na toto sa tieto dvere otvorili, kde si obžalovaný všimol, že tieto otvoril jemu neznámy straší pán, ktorý ako zbadal F., tak mu povedal, že nech ide do vnútra. Na to do bytu vstúpil aj obžalovaný, na čo však tento pán zareagoval, že mu priamo povedal, že obžalovaný má ísť preč z jeho bytu. Na to hneď z bytu resp. z vstupnej chodby vyšiel von na vonkajšiu chodbu a dvere zavrel. V byte teda zostal len jeho kamarát F. a ten pán. Spoza dverí počul ako sa bavili o pôžičke, kde priamo počul, ako mu F. vravel, že nech ide s ním do banky, na čo mu ten pán odpovedal, že on s ním nejde. Ako obžalovaný stál vonku a toto počul, rázom do neho vbehol hnev, otvoril si chodové dvere bytu za pomoci vonkajšej kľučky, nakoľko tieto neboli z vnútornej strany uzamknuté a vošiel opäť do tohto bytu a to aj napriek tomu, že predtým ho uvedený pán vyzval, aby byt opustil. Vošiel do chodby a išiel priamo do jednej z miestností, kde sa nachádzal F. a ten jemu neznámy pán. V čase keď vošiel do vnútra bytu bola medzi F. a tým pánom verbálna potýčka. Pán sedel na gauči a F. stál pri ňom. Ako vošiel do obývačky, pán mu opäť povedal, aby okamžite odišiel z jeho bytu, čo už obžalovaný neuposlúchol s tým, že mu povedal, že on je F. bodyguard. Na to pristúpil k pánovi a na gauči ho fyzicky napadol, a to tým spôsobom, že ho ešte ako sedel jeho pravou rukou udrel priamo do tváre. Potom sa pán postavil z gauča, začal na obžalovaného kričať, aby okamžite opustil jeho byt, čo obžalovaného ešte viacej rozčúľilo, nadal mu do kokotov a iné opizlosti a dal mu ďalšie približne 3 údery pravou rukou priamo na tvár. Jednalo sa o údery s otvorenou dlaňou, nejednalo sa o údery päťou. Počas tohto incidentu sa ho pán snažil vytlačiť von z bytu, čo sa mu nepodarilo a na to sa do incidentu zapojil aj samotný F. a pána za prítomnosti obžalovaného fyzicky napadol tým spôsobom, že ho udieral svojou pravou rukou na hlavu. Obžalovaný jasne videl, že ho F. udrel tiež približne 3 krát, a to ešte v obývačke. Obžalovaný sa potom zobral radšej z bytu preč, pričom ako prišiel ku vchodovým dverám, cez ktoré predtým vošiel, zaregistroval, že z vnútornej strany zámku je zasunutý zväzok kľúčov, ktoré vytiahol zo zámku a byt opustil. Vyšiel na chodbu a dvere zavrel. V byte zostal F. a pán. Ešte v čase, keď prvý krát vyšiel z bytu, si všimol, že F. zobral v byte čiernu pánsku peňaženku a mobilný telefón čiernej farby. Tieto veci boli predtým položené na stole v obývačke. Taktiež videl ako F. túto peňaženku otvoril, vybral z nej dve bankovky a to 10,- € a 5,- € a tieto si dal do jedného vaku a peňaženku aj mobilný telefón do druhého. Toto F. urobil za prítomnosti pána, pričom pán samotného F. upozorňoval, aby mu to vrátil, že mu to nemá brať. Toto sa odohralo v čase keď prvýkrát vošiel do bytu. Ako potom už obžalovaný bol vonku na chodbe a v byte zostal už len F. s pánom, tak spoza dverí počul, ako sa títo dvaja hádajú, žiaden buchot už nepočul. Po 2-3 minútach ako vyšiel obžalovaný z bytu von, vyšiel aj samotný F. a spoločne odišli preč. Odtiaľto sa presunuli do pohostinstva U., kde si dali každý po dve pívá. Tieto pívá platil obžalovaný. Z pohostinstva U. potom išli k F. na byt. Tam mu obžalovaný povedal, že z toho bytu zobral kľúče a

tieto položil na stolík. Boli to 3 kľúče na krúžku. Na toto F. nijakým spôsobom nezareagoval a ani to viac nerozoberali. Nakoľko je obžalovaný bezdomovec v noci zostal spať u F., ktorý žije sám a aj vtom čase bol na byte úplne sám. Na druhý deň F. navrhol, že pôjdu opäť za tým pánom a keďže neplatí pôžičku, zoberie mu televízor. Vtom čase uvedené kľúče od tohto bytu mal pri sebe a tieto mu F. kázal zobrať so sebou. V poobedňajších hodinách, presný čas si už nepamätal, spoločne s F. opätovne prišiel k tej istej bytovke pri H.. Vchodové dvere bytovky boli v tom čase zavreté. Za pomoci jedného z kľúčov, ktoré mal pri sebe, sa mu tieto podarilo otvoriť a spoločne s F. sa dostali do vchodu. Následne spoločne prišli k bytu na prvom poschodí, kde býva F. známy. Bez toho, aby skúsili, či je niekto doma, t.j. bez zaklopania alebo zazvonenia, obžalovaný za pomoci jedného z kľúčov z vonkajšej strany odomkol vstupné dvere do bytu, ktoré otvoril bez akéhokoľvek poškodenia a spoločne vošli do jeho vnútra. Po tom čo vošli do vnútra F. hneď išiel do obývačky, kde odpojil od elektriky televízor LG čiernej farby. Obžalovaný v tom čase stál pri ňom. Po tom čo F. odpojil tento televízor a položil ho v obývačke na podlahu, išli do spálne, kde si všimli, že na skrini sa nachádza ďalší televízor Samsung čiernej farby, plazma, ktorý nebol zapojený. Na to mu F. povedal, aby ho zobral, čo aj spravil. Uvedený televízor zobral zo skrine. F. ešte z kuchyne zobral nejaké fľaše od oleja, pričom tieto si dával do vreckov bundy. Po tomto z bytu odišiel obžalovaný ako prvý, pričom v rukách vyniesol jeden televízor a hneď po ňom vyšiel aj F., ktorý niesol v rukách druhý televízor a tento za sebou zavrel vchodové dvere. Ešte v čase keď bol F. v kuchyni, obžalovaný kľúče od bytu zahodil na zem na chodbe. Po tomto sa spoločne presunuli na F. v byt, kde hneď F. začal obvolávať jeho známych a týmto sa pokúšal predať televízory. Ešte v ten deň ku F. prišiel nejaký mladý chalan vo veku približne 30 rokov, s ktorým sa rozprával len F. a ktorý si od F. kúpil televízor Samsung spoločne s ovládačom a káblami. Tieto veci predtým z bytu vyniesol obžalovaný spolu s televízorom. Za tento televízor F. dostal od tohto chalana 50,- €, ktoré si potom rozdelili na polovicu. Potom F. ešte niekomu volal ohľadne druhého televízora LG, pričom po tomto si prišiel muž vo veku približne 35 rokov, nižšej zavalitej postavy, ktorého obžalovaný osobne vôbec nepozná a ako aj prvého muža, videl ho prvýkrát. Tento od F. zakúpil druhý televízor LG za sumu 30,- €, ktoré si taktiež rozdelili na polovicu. Záverom jeho výpovede obžalovaný uviedol, že si je plne vedomí jeho konania, že nemal čo vstupovať do bytu pána, bezdôvodne ho fyzicky napadnúť a bez jeho vedomia mu brať veci. Toto nesmierne ľutuje a konal tak asi aj preto, že mal niečo vypité, no vedel, čo robí a celý priebeh si presne pamätá.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného (č.l. 37, resp. 96 spisu) súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ celkom šesťkrát súdne trestaný.

Ohľadne odsúdení Okresným súdom Trenčín sp. zn. 1T/143/2009 a sp. zn. 3T/128/2010 sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený. Odsúdenie Okresným súdom Trenčín sp. zn. 5T/3/2010 bolo zrušené odsúdením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/128/2010, kde bol obžalovanému uložený súhrnný trest.

Obžalovaný bol ďalej odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 0T/90/2014 za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený peňažný trest v sume 500,- €, pričom 24.03.2015 bol nariadený výkon náhradného trestu odňatia slobody v trvaní 3 mesiace, z ktorého výkonu bol obžalovaný dňa 13.08.2015 podmienne prepustený s tým, že dňa 11.10.2016 sa osvedčil. Predmetným trestným rozkazom bol obžalovanému zároveň uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 1 roko.

Trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 0T/15/2017 zo dňa 14.03.2017, právoplatným dňa 14.03.2017, bol obžalovaný odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, ktorého výkon bol podmienne odložený a bola mu určená skúšobná doba podmiennečného odkladu výkonu trestu v trvaní 18 mesiacov do 15.09.2018.

Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 0T/136/2017 zo dňa 10.10.2017, právoplatným dňa 10.10.2017, bol obžalovaný odsúdený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal dňa 13.02.2018. Ďalej mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 6 rokov.

Podľa správy o povesti obžalovaného vypracovanej Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Trenčíne zo dňa 02.02.2017, obžalovaný v období od roku 2000 do 02.02.2017 nemal evidovaný žiaden priestupok.

Podľa správy Mestského úradu W. nad S. zo dňa 22.02.2017, voči obžalovanému nebolo na tamjšom úrade vedené žiadne konanie.

V pracovnom posudku spol. S. s.r.o., IČO: XX XXX XXX. bolo konštatované, že obžalovaný bol v danej spoločnosti zamestnaný na Dohodu o vykonaní práce so zaradením ako pomocný pracovník. Zadané úlohy si plnil, manuálnej práce schopný bol, problém však bol v jeho povahových a osobnostných vlastnostiach. Mal problémy s dochádzkou, keď viackrát nenastúpil do práce v dohodnutý deň a čas. Mal sklón k požívaniu alkoholu, ku ktorému inklinoval vo voľnom čase, čo neraz viedlo k jeho agresívnemu správaniu a následnému neplneniu si dochádzky do práce. Obžalovaný je záverom hodnotený ako nespoľahlivý, výbušný a konfliktný, neschopný zmeniť svoje správanie a postoj k životu.

Zhodnotiac na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Tr. por., súd dospel k záveru, že obžalovaný, ktorý sa ku skutkom, ktoré sa mu kladú obžalobou za vinu, v celom rozsahu doznať už v jeho výpovedi zo dňa 01.02.2017 (ktorá na hlavnom pojednávaní bola čítaná v súlade s § 258 ods. 4 Tr. por., svojim konaním naplnil všetky znaky skutkových podstát trestných činov tak, ako sú tieto uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Nepochybne z výpovede obžalovaného vyplynulo, že tento dňa 05.01.2017 spoločne s F. F., ktorý už skôr za daný skutok bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom sp. zn. 4T/57/2017 zo dňa 29.05.2017, úmyselne ublížil na zdraví (k ublíženiu na zdraví pozri § 123 ods. 2 Tr. zák.) poškodenému A. N., nar. XX.XX.XXXX, ktorý v tom čase bol chránenou osobou - osobou vyššieho veku v súlade s § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., čím naplnil objektívnu stránku skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a súčasne v ten istý deň sám neoprávnene vnikol do obydľia poškodeného A. N. a neoprávnene tam zotrval, čím naplnil objektívnu stránku skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák.. Z výpovede obžalovaného ďalej vyplynulo, že dňa 06.01.2017 spoločne s F. F., ktorý už skôr za daný skutok bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom sp. zn. 4T/57/2017 zo dňa 29.05.2017, neoprávnene vnikol do obydľia poškodeného A. N. a neoprávnene tam zotrval, pričom tento čin spáchal prekonaním prekážky, ktorej účelom bolo zabrániť vniknutiu, čím naplnil objektívnu stránku skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák..

Z hľadiska subjektívnej stránky (zavinenia) súd konanie obžalovaného vo vzťahu k skutkom podľa výroku tohto rozsudku vyhodnotil ako priamy úmysel v súlade s § 15 písm. a) Tr. zák., čo rovnako vyplynulo z výpovede obžalovaného.

Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia súd obžalovaného uznal vo vzťahu k skutkom podľa výroku tohto rozsudku v celom rozsahu za vinného.

Pri rozhodovaní o uložení trestu súd vychádzal z toho, že:

a) obžalovaný bol stíhaný za trestné činy

1. ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., kde trestná sadza podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. je 1 rok až 3 roky, čo je 12 až 36 mesiacov,

2. pokračovací porušovania domovej slobody v bode 1. obžaloby samostatným konaním podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a v bode 2. obžaloby v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., kde trestná sadzba podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. je 1 rok až 5 rokov, čo je 12 až 60 mesiacov,

b) obžalovaný sa dopustil spáchania dvoch úmyselných trestných činov tak, ako sú tieto špecifikované v písm. a) vyššie; bolo preto potrebné aplikovať § 41 ods. 1 Tr. zák. a pri ukladaní trestu vychádzať z trestného činu najprísnejšie trestného (porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 2 písm. b) Tr. zák. s hornou hranicou 60 mesiacov), teda pri ukladaní trestu vychádzať zo sadzby 12 až 60 mesiacov,

c) obžalovaný bol

1. trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 0T/15/2017 zo dňa 14.03.2017, právoplatným dňa 14.03.2017, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený a bola mu určená skúšobná doba podmienene odkladu výkonu trestu v trvaní 18 mesiacov do 15.09.2018,

2. trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. OT/136/2017 zo dňa 10.10.2017, právoplatným dňa 10.10.2017, odsúdený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal dňa 13.02.2018 a ďalej mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 6 rokov;

skutky, ktoré sa obžalovanému v obžalobe kládli za vinu boli spáchané v dňoch 05.01.2017 a 06.01.2017, teda ešte skôr, ako boli Okresným súdom Považská Bystrica a Okresným súdom Trenčín vyhlásené odsudzujúce trestné rozkazy (podľa § 535 ods. 8 Tr. por. majúce povahu odsudzujúceho rozsudku) sp. zn. OT/15/2017 (vyhlásený 14.03.2017) a sp. zn. OT/136/2017 (vyhlásený 10.10.2017) za iné jeho trestné činy; bolo preto potrebné aplikovať § 42 ods. 1 Tr. zák. a obžalovanému ukladať i tzv. súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu, čo síce nemá význam z hľadiska zmeny trestnej sadzby určenej podľa písm. b) vyššie, avšak má význam, pokiaľ v súlade s § 42 ods. 2 Tr. zák. ide o

1. zrušenie výrokov o treste, ktoré boli uložené obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. OT/15/2017 zo dňa 14.03.2017 a trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. OT/136/2017 zo dňa 10.10.2017, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad;

2. skutočnosť, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom (trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. OT/136/2017 zo dňa 10.10.2017 bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace nepodmienečne),

3. skutočnosť, že v rámci súhrnného trestu súd obligatórne uloží aj trest zákazu činnosti, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom (trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. OT/136/2017 zo dňa 10.10.2017 bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 6 rokov),

d) u obžalovaného bola zistená poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval - výpoveď obžalovaného zo dňa 01.02.2017) a § 36 písm. n) Tr. zák. a priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. (spáchal viac trestných činov - vid' písm. a) a b) vyššie) a § 37 písm. m) Tr. zák. (bol už za trestný čin odsúdený - vid' odsúdenia na str. 5 odsek 2 vyššie), pri skúmaní pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. bolo preto potrebné vychádzať z pomeru 1:2 v prospech priťažujúcich okolností; keďže prevažujú priťažujúce okolnosti, trestnú sadzbu podľa písm. b) vyššie je potrebné upraviť podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. (spôsob jej úpravy pritom vyplýva z § 38 ods. 8 Tr. zák.) zvýšením jej dolnej hranice o jednu tretinu, teda pri ukladaní trestu vychádzať zo sadzby 28 až 60 mesiacov,

Aplikujúc ust. o treste uvedené vo výroku tohto rozsudku a vychádzajúc zo skutočností konštatovaných pod bodmi a) až d) vyššie a z trestnej sadzby podľa písm. d) vyššie, súd obžalovanému uložil súhrnný úhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, ktorý trest považuje za primeraný a postačujúci jednak na ochranu spoločnosti pred trestnou činnosťou obžalovaného a jednak na prevýchovu obžalovaného v podmienkach jeho výkonu tak, aby po jeho výkone viedol riadny život. Trest v uvedenej výmere zároveň podľa názoru súdu iných odradí od páchania trestných činov a tiež vyjadruje morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Súd zároveň dáva osobitne do pozornosti skutočnosť uvádzanú pod písm. c), bod 2. vyššie, že pri ukladaní súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zák., tento nesmie byť miernejší, ako trest uložený skorším rozsudkom. Preto ak obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. OT/136/2017 zo dňa 10.10.2017 bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, tzn. trest nepodmienečný, ktorý trest obžalovaný vykonal dňa 13.02.2018, aplikácia § 49 ods. 1, resp. § 50 ods. 1 Tr. zák. (podmienečný odklad výkonu trestu odňatia slobody) neprichádzala do úvahy, nakoľko by došlo nepochybne k uloženiu trestu miernejšieho.

Súd nad rámec svojho rozhodnutia ďalej poukazuje na to, že keďže obžalovaný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. OT/136/2017 zo dňa 10.10.2017, vykonal dňa 13.02.2018, pričom týmto rozhodnutím bol výrok o danom treste zrušený, bude po právoplatnosti meritórneho rozhodnutia v tejto veci potrebné postupovať podľa § 45 ods. 2 Tr. zák.,

tj. obžalovanému vykonaný trest odňatia slobody započítať do trestu odňatia slobody uloženého mu meritórnym rozhodnutím v tejto veci.

Na výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom konštatuje, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutkov podľa obžaloby (05.01.2017 a 06.01.2017) bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý trest mu bol uložený za úmyselný trestný čin (odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. OT/90/2014 za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený peňažný trest v sume 500,- €, pričom 24.03.2015 bol nariadený výkon náhradného trestu odňatia slobody v trvaní 3 mesiace).

Aplikujúc § 42 ods. 2 Tr. zák. súd spolu s uložením obžalovanému súhrnného úhrnného trestu odňatia slobody, obžalovanému uložil podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 6 rokov, keďže tento mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. OT/136/2017 zo dňa 10.10.2017.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň tiež zrušil právoplatný výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. OT/15/2017 zo dňa 14.03.2017, ako aj právoplatný výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Trenčín sp. zn. OT/136/2017 zo dňa 10.10.2017 a súčasne aj všetky rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

v bode 1. spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku a súčasne neoprávnene vnikol do obydlija iného a neoprávnene tam zotrval,

v bode 2. spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlija iného a neoprávnene tam zotrval a čin spáchal prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. Odvolanie nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.